Anexa nr. 1

MINISTERUL ADMINISTRAŢIEI ŞI INTERNELOR
ACADEMIA DE POLIŢIE

„Alexandru Ioan Cuza”

CODUL DE ETICĂ ŞI DEONTOLOGIE PROFESIONALĂ UNIVERSITARĂ AL ACADEMIEI DE POLIŢIE „Alexandru Ioan Cuza”

BUCUREŞTI
2011

CODUL DE ETICĂ ŞI DEONTOLOGIE PROFESIONALĂ AL ACADEMIEI DE POLIŢIE „Alexandru Ioan Cuza”

Prezentul Cod are drept scop ghidarea conduitei tuturor membrilor comunităţii universitare, în interiorul Academiei de Poliţie „Alexandru Ioan Cuza” şi în relaţia cu aceasta.

Academia de Poliţie „Alexandru Ioan Cuza” (denumită în continuare Academia) din Bucureşti este o comunitate profesională (instituţie) de învăţământ superior, de stat, cu tradiţie universitară şi cu o bună reputaţie în mediul universitar.

Academia oferă servicii de educaţie universitară, de cercetare şi alte servicii bazate pe cunoaştere şi realizări ştiinţifice.

Codul de etică universitară funcţionează ca un contract moral între persoanele implicate în activitatea Academiei (studenţi, personal didactic şi de cercetare şi personal didactic şi de cercetare auxiliar) şi instituţie. Acesta contribuie la creşterea prestigiului şi a capitalului moral ale instituţiei, la adâncirea şi consolidarea coeziunii membrilor ei, la formarea unui climat universitar bazat pe cooperare (profesională şi socială) şi competiţie după reguli corecte.

Parte integrantă a mecanismelor de asigurare a calităţii instituţionale, Codul etic al Academiei are menirea de a contribui la optimizarea continuă a procesului de formare profesională, morală şi civică, la punerea în act a unor atitudini şi comportamente cât mai aproape de exemplaritate, în temeiul integrităţii academice.

În vederea consolidării prestigiului universitar şi asigurării afirmării şi dezvoltării profesionale a fiecărui membru al său, comunitatea universitară a Academiei se angajează să promoveze valori şi principii în concordanţă cu exigenţele evoluţiei cunoaşterii, în condiţiile respectării statului de drept şi a drepturilor omului.

Nici o dispoziţie a prezentului Cod nu trebuie interpretată în sensul restrângerii unor drepturi conferite expres prin lege sau prin alte acte normative.

Capitolul I
PREAMBUL

Art. 1. - (1) Codul de etică universitară este elaborat în temeiul prevederilor art. 306, alin.(3), lit „c” din Legea educaţiei naţionale nr. 1/2011 şi ale Legii nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea ştiinţifică, dezvoltarea tehnologică şi inovare.

(2) Codul de etică universitară respectă Constituţia ţării, prevederile Legii educaţiei naţionale şi ale Regulamentelor de ordine internă, fiind inclus în Carta Universitară a Academiei de Poliţie.

(3) Codul de etică universitară exprimă idealurile, principiile şi regulile de etică profesională pe care membrii comunităţii universitare din Academie consimt să le respecte şi să le urmeze în activitatea lor profesională, stabileşte standardele de etică şi sancţiunile morale la care se expun cei care le încalcă.

Art. 2. - (1) Scopul Codului de etică universitară este de: a identifica valorile fundamentale care stau la baza misiunii învăţământului universitar, în general, şi a celui juridic, în particular; a stabili un pachet de standarde de conduită profesională; a aduce mai multă claritate în privinţa responsabilităţilor şi acţiunilor persoanelor implicate în

cererea şi oferta de servicii educaţionale, de cercetare ştiinţifică dar şi de alte servicii bazate pe ştiinţă.

(2) Prin aderarea la acest cod, comunitatea universitară din Academie (studenţi, personal didactic şi de cercetare şi personal didactic şi de cercetare auxiliar) participă la aplicarea lui şi va lua măsuri eficiente pentru a descuraja, a preveni, semnala şi corecta eventualele comportamente lipsite de etică.

(3) Prin adoptarea acestui cod, comunitatea universitară din Academie urmăreşte păstrarea şi consolidarea imaginii universitare moderne cu o bună reputaţie în mediul educaţional şi de integritate academică.

Capitolul II
CONŢINUTUL CODULUI ETIC

Art. 3. - (1) Academia este o instituţie care a acumulat un capital moral de-a lungul existenţei sale.

(2) În prezent, dincolo de valorile societăţii democratice şi de cadrul legal, se conturează un spaţiu al iniţiativei morale şi al comportamentului etic pentru toţi membrii acestei instituţii: studenţi, personal didactic şi de cercetare şi personal didactic şi de cercetare auxiliar.

Art. 4. - (1) Dimensiunea etică reprezintă o condiţie indispensabilă atât pentru comportamentul profesional, cât şi pentru viaţa cotidiană a membrilor comunităţii noastre academice şi ştiinţifice. Fundamentul etic al Academiei îşi are sursa în valorile primare ale proiectului democratic şi, în egală măsură, în modelele exemplare propuse şi impuse de tradiţia noastră internă.

Art. 5. - (1) Prin prezentul *Cod etic* se identifică valorile, principiile şi responsabilităţile curente ale tuturor celor implicaţi în viaţa acestei instituţii, cu intenţia expresă de a nu moraliza, ci de a responsabiliza.

(2) Valorile şi principiile constitutive ale profilului nostru etic sunt esenţiale: ***libertatea academică, dreptatea şi echitatea, meritul, profesionalismul, onestitatea şi corectitudinea intelectuală, transparenţa, respectul şi toleranţa, responsabilitatea profesională şi civică, integritatea morală, bunăvoinţa şi grija,.***

Libertatea academică

Art. 6. - (1) **Libertatea academică** presupune dreptul oricărui membru al comunităţii universitare din Academie de a-şi exprima deschis opiniile ştiinţifice şi profesionale în cadrul cursurilor, seminariilor, conferinţelor, dezbaterilor dar şi al lucrărilor elaborate şi susţinute sau publicate.

(2) Academia este un spaţiu liber de ingerinţe, presiuni şi constrângeri politice, religioase şi de putere economică, exceptând constrângerile de natură ştiinţifică, legală şi etică.

(3) Membrii Academiei sunt protejaţi faţă de cenzură, manipulări, persecuţii în condiţiile respectării standardelor ştiinţifice şi a responsabilităţilor profesionale.

(4) Credinţele religioase, ataşamentele politice, alte categorii de credinţe sunt, în spaţiul universitar laic, o problemă privată a membrilor comunităţii academice. Ele nu pot fi impuse altora prin abuz de putere şi autoritate.

(5) Nimeni nu are dreptul să manipuleze, îndoctrineze şi să educe dogmatic, în interiorul spaţiului universitar şi, prin aceasta să încalce dreptul studenţilor şi al cadrelor didactice la obiectivitate în cunoaştere şi la formare ştiinţifică adecvată domeniului de studii.

(6) Membrii comunităţii universitare din Academie au libertate în selectarea şi discutarea subiectelor relevante, în examinarea critică a valorilor, normelor, instituţiilor şi practicilor sociale, în spiritul onestităţii şi al responsabilităţii intelectuale.

(7) Denaturarea conţinutului ştiinţific al cursurilor, fabricarea rezultatelor cercetării în sensul obedienţei faţă de grupări politice, religioase, economice, etc., trebuie pedepsită, în funcţie de gravitate, de la atenţionare şi avertisment, până la excluderea din Academie.

(8) Libertatea personală se reflectă şi în protejarea dreptului la confidenţialitate. Astfel, personalul didactic şi de cercetare şi personalul didactic şi de cercetare auxiliar au obligaţia să respecte confidenţialitatea în problemele care ţin de viaţa privată a studenţilor, să nu dea informaţii decât cu aprobarea decanatului sau rectoratului şi numai când există motive îndreptăţite. Aceeaşi regulă este valabilă şi în privinţa cererilor personale referitoare la păstrarea confidenţialităţii în privinţa statusului marital, orientării sexuale sau disabilităţilor ascunse, domiciliului, apartenenţei politice, religioase, etc.

Totodată, dosarele personale sunt confidenţiale, iar încălcarea confidenţialităţii se sancţionează, potrivit reglementărilor în vigoare aplicabile.

Dreptatea şi echitatea

Art. 7. - (1) Toţi membrii comunităţii noastre academice sunt şi vor fi trataţi, în orice împrejurare, în mod echitabil, drept şi corect.

(2) Dreptatea ca valoare se bazează, în ceea ce priveşte instituţia noastră, pe o împărţire corectă şi echitabilă a obligaţiilor şi drepturilor, a beneficiilor şi a puterii şi, de asemenea, pe crearea unor mecanisme menite să prevină abuzul de putere.

(3) Discriminarea în mediul academic reprezintă tratamentul inegal al unei persoane, tratament care urmăreşte sau conduce la încălcarea sau limitarea drepturilor persoanei respective pe baza genului, rasei, vârstei, disabilităţii, orientării sexuale, a naţionalităţii, etniei, religiei, categoriei sociale, stării materiale sau mediului de provenienţă.

(4) Academia adoptă măsuri ferme pentru nediscriminare şi egalitate de şanse în acces la studii, angajare şi programe, pentru eliminarea conflictelor de interese, pentru prevenirea şi combaterea oricărei forme de corupţie, favoritism şi nepotism.

(5) Conflictele de interese decurg din intersectarea mai multor tipuri de relaţii sau poziţii de natură să afecteze judecăţile şi evaluările corecte şi acţiunile membrilor Academiei. Ele pot duce la practici precum: favoritismul şi nepotismul, la aplicarea unor standarde duble în apreciere sau evaluare, ori la acte de persecuţie sau răzbunare

(6) Membrii comunităţii academice se află în situaţie de incompatibilitate/conflict de interese şi nu pot participa la următoarele activităţi care implică soţul/soţia sau rude până la gradul IV, inclusiv, sau un afin până la gradul III, inclusiv:

a) concursuri de admitere;

b) activităţi de evaluare a studenţilor (comisii de examene);

c) îndrumarea lucrărilor de licenţă şi a dizertaţiilor;

d) conducerea doctoratelor;

e) activităţi de evaluare a personalului didactic şi de cercetare şi a personalului didactic şi de cercetare auxiliar;

f) concursuri pentru ocuparea posturilor;

g) comisii de analiză şi recepţie a lucrărilor din contractele de cercetare ştiinţifică;

h) comisii de cercetare disciplinară, de etică şi control;

i) comisii de atribuire de burse, premii, recompense, titluri şi grade onorifice;

j) comisii de achiziţii;

k) alte situaţii prevăzute de lege.

(7) Persoana aflată în situaţie de incompatibilitate/conflict de interese trebuie să se abţină de la a face parte din comisia de evaluare sau supervizare în cazul respectiv, iar dacă refuză va fi recuzată de către ceilalţi membrii ai comisiei.

(8) Academia sancţionează sever, din punct de vedere instituţional, faptele de corupţie deoarece acestea viciază climatul universitar, generează tratament inechitabil şi nedreptăţi, subminează aplicarea principiului meritului, creează suspiciune şi neîncredere în actul didactic şi slăbeşte sentimentul dreptăţii.

(9) Academia acceptă recomandările asumate de către profesionişti competenţi şi corecţi în privinţa meritelor unei persoane, dar respinge orice recomandări informale sau presiuni legate de admiterea şi evaluarea unei persoane aflate sub standardele solicitate şi care nu poate intra onest în competiţie.

(10) Printre cele mai grave forme de corupţie, în mediul academic, se numără:

a) traficarea examenului de admitere şi absolvire (vânzarea, cumpărarea sau substituirea de lucrări contra bani, servicii sau contraservicii);

b) solicitarea, de către membrii personalului universitar, de bani sau cadouri, precum şi tentativele de mituire sau mituirea acestora cât şi cointeresarea în alte forme;

c) solicitarea unor servicii personale, de orice tip, de la persoane care sunt sau urmează să fie în proces de evaluare, angajare sau promovare, precum şi oferirea unor asemenea servicii în schimbul indulgenţei.

(11) Constituie abateri de la etica universitară şi se sancţionează de la avertisment până la excluderea din Academie oferirea de bani, cadouri sau servicii personale membrilor personalului universitar, atunci când acceptarea acestor cadouri sau servicii are drept scop, în mod implicit sau explicit:

a) furnizarea serviciilor la care este obligat, conform prevederilor fişei postului, în schimbul unor foloase pe care consideră că este îndreptăţit să le primească.

b) influenţarea procesului de evaluare, angajare sau promovare.

Meritul

Art. 8. - (1) Academia asigură recunoaşterea, cultivarea şi recompensarea meritelor personale şi colective care conduc la împlinirea menirii sale profesionale. Printre acestea se numără: dedicarea faţă de profesie şi studiu, faţă de instituţie şi membrii comunităţii universitare academice, creativitatea şi talentul, eficienţa şi performanţa.

(2) În cazul studenţilor meritul se stabileşte în contextul unor criterii de evaluare a performanţelor la cursuri, seminarii şi lucrări practice, la concursuri profesionale, la licenţe şi disertaţii, în implicarea în viaţa asociativă, acţiuni civice etc.

(3) În cazul cadrelor didactice meritul se stabileşte după calitatea cursurilor, seminariilor, activităţii de îndrumare a studenţilor, publicaţiilor ştiinţifice, câştigării de granturi de dezvoltare şi cercetare individuală şi instituţională, evaluarea făcută de către studenţi, implicarea în dezvoltarea Academiei, în rezolvarea problemelor studenţilor, în atitudinea faţă de progresul personal, în prestigiul adus instituţiei şi specialităţii în care lucrează.

(4) Pentru conducerea Academiei meritul se stabileşte după calitatea şi eficienţa managementului resurselor, crearea şi menţinerea standardelor profesionale şi morale ridicate în instituţie, evaluarea făcută de către reprezentanţii studenţilor.

(5) Responsabilitatea faţă de standardele de evaluare a meritului revine conducerii departamentelor, consiliilor facultăţilor, decanatelor şi rectoratului.

Profesionalismul

Art. 9. - (1) Academia cultivă un mediu propice pentru educare, instruire, cercetare şi competitivitate.

(2) În acest scop Academia:

a) va dezvolta programe academice la standarde înalte, capabile să conducă la evoluţia cunoaşterii, la formarea specialiştilor competitivi şi la creşterea prestigiului în cercetare;

b) va încuraja şi recompensa orientarea spre calitate ştiinţifică şi pedagogică, în mod deosebit spre excelenţă, a profesorilor, cercetătorilor, studenţilor şi a programelor de studii şi cercetare;

c) va cultiva iniţiativa şi curiozitatea ştiinţifică;

d) va încuraja şi recompensa eficienţa, calitatea şi excelenţa profesională la nivel managerial şi administrativ;

e) va acţiona împotriva imposturii, amatorismului, superficialităţii, dezinteresului şi plafonării.

(3) Profesionalismul universitar se concretizează prin:

a) competenţă în exercitarea profesiei;

b) credinţa în autonomia deciziilor profesionale şi a exercitării profesiei (protejarea de amatorism, diletantism şi impostură);

c) dedicarea faţă de cariera academică pentru o parte semnificativă a vieţii (prestigiul se capătă în timp dar nu depinde decisiv de vechime);

d) obligaţia morală de a lucra în serviciul studenţilor evitând implicarea emoţională excesivă, arbitrarul şi tratamentul preferenţial nejustificat.

Onestitatea şi corectitudinea intelectuală

Art. 10. - (1) În Academie onestitatea şi corectitudinea intelectuală sunt obligatorii pentru întreaga comunitate universitară din Academie (studenţi, personal didactic şi de cercetare şi personal didactic şi de cercetare auxiliar). În acest sens, va fi apărat dreptul la proprietatea intelectuală, iar beneficiile şi recompensele vor fi acordate strict profesional celor care au merite dovedite şi recunoscute de mediul academic.

(2) Este interzisă însuşirea ideilor, metodelor, procedurilor, tehnologiilor, rezultatelor sau textelor unei persoane, indiferent de calea prin care acestea au fost obţinute, prezentându-le drept creaţie personală (plagiatul), măsluirea materialelor de cercetare, a echipamentelor, proceselor sau rezultatelor; omiterea unor date sau rezultate de natură a deforma rezultatele cercetării (falsificarea), copiatul la examene sau concursuri, declaraţia falsă deliberată, înşelarea, precum şi orice altă formă de comportament intelectual inadecvat sau de furt al gândirii.

(3) În Academie este interzisă dezinformarea, falsificarea sau denaturarea informaţiilor la care au dreptul atât membrii acesteia, cât şi publicul larg, precum şi orice formă de ascundere/manipulare a informaţiilor şi a faptelor relevante.

(4) Meritul profesional şi ştiinţific este gestionat instituţional, întrucât constituie temelia morală şi condiţia elementară care amplifică credibilitatea publică a Academiei.

Transparenţa

Art. 11. - (1) Academia respectă principiul transparenţei tuturor categoriilor de informaţii care interesează membrii comunităţii universitare, potenţialii candidaţi, absolvenţii, instituţiile cu care colaborează şi publicul larg, asigurând o informare consistentă şi corectă. Prin aceasta se facilitează egalitatea de şanse în competiţie şi se asigură accesul echitabil la resursele universitare. Academia interzice ascunderea, falsificarea sau denaturarea informaţiilor la care au dreptul membrii săi şi publicul larg.

(2) Transparenţa presupune accesul la informaţii atât în ceea ce priveşte admiterea, evaluarea, angajarea şi promovarea, cât şi criteriile după care se iau deciziile instituţionale în Academie. Toate aceste informaţii sunt publicate pe pagina web a Academiei.

(3) Angajarea şi promovarea personalului didactic şi de cercetare şi personalului didactic şi de cercetare auxiliar se face pe baza meritelor relevante ale candidaţilor pentru postul respectiv, respectându-se principiile nediscriminării şi egalităţii de şanse.

(4) Academia se angajează să acorde candidaţilor pentru admitere, angajare, promovare, gradaţie salarială, premiere, un tratament corect şi egal, să cultive diversitatea în mediul academic fără încălcarea principiului meritului.

(5) Studenţii au dreptul la acces la informaţiile despre criteriile de evaluare la examene, colocvii etc., încă de la începutul fiecărui curs (seminar, lucrare practică, inclusiv cele de licenţă, disertaţie, doctorat), precum şi la explicaţii privind notele obţinute.

(6) Criteriile de selecţie pentru angajare şi promovare trebuie definite cu claritate. Scoaterea posturilor la concurs se va face cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(7) Interviurile sau examenele de promovare nu trebuie să conţină întrebări privind relaţiile personale şi viaţa privată a candidaţilor, statutul civil sau istoriile personale (cu excepţia celor privind strict parcursul academic sau profesional).

Respectul şi toleranţa

Art. 12. - (1) Respectul şi toleranţa sunt, de asemenea, condiţii pentru asigurarea unui climat de înţelegere între toţi membrii comunităţii universitare din Academie, indiferent de diferenţele de opinii, de preferinţele intelectuale sau de credinţă religioasă.

(2) În Academie nu sunt permise fenomene precum şovinismul, rasismul, xenofobia, etnofobia, misoginismul, hărţuirea morală şi sexuală. În acelaşi sens, nu este permis prozelitismul religios şi nu este permisă nici propaganda politică.

(3) Academia apreciază ca valori importante grija faţă de ceilalţi şi atitudinea de bunăvoinţă. Tocmai de aceea trebuie încurajate fenomene precum: recunoştinţa faţă de cei merituoşi, politeţea, amabilitatea, altruismul şi compasiunea faţă de cei aflaţi în dificultate.

(4) Sunt inacceptabile şi indezirabile comportamentele care dovedesc egoism brutal, cinism, resentimente, invidie, orgoliu şi vanitate.

(5) Respectul faţă de ceilalţi se demonstrează prin aceea că disputele se rezolvă prin argumente raţionale şi nu prin utilizarea unor tipuri de limbaj (cuvinte, etichetări, stil şi ton) sau acţiuni care reprezintă atacuri la persoană.

(6) Intimitatea şi hărţuirea conduc la crearea unui mediu ostil, care îngrădesc opţiunile participanţilor la viaţa comunităţii.

(7) Hărţuirea sexuală este definită drept avansuri sexuale nedorite, cerere de favoruri sexuale şi alte manifestări verbale sau fizice de natură sexuală în cadrul cărora un asemenea comportament:

a) au legătură cu condiţionarea instruirii, evaluării, angajării, promovării sau participării la activitatea universitară;

b) afectează prin intimidare, ostilitate, ofensă, munca oricărei persoane, performanţa sa academică, condiţiile de viaţă, mediul de desfăşurare a activităţii

(8) Hărţuirea reprezintă comportamentul degradant, intimidator sau umilitor care urmăreşte sau conduce la afectarea gravă a capacităţii unei persoane de a-şi desfăşura, în mod fizic, activităţile profesionale şi de studiu.

(9) Hărţuirea constă, de regulă, într-un comportament repetat (ameninţări fizice şi verbale, critici umilitoare, avansuri sexuale etc.) dar poate consta şi în acte singulare, atunci când acestea au o natură agresivă) de obicei de natură fizică.

(10) Atunci când este exercitată de către persoane cu funcţii ierarhic superioare victimei, când este exercitată de profesori asupra studenţilor sau de evaluatori asupra persoanelor evaluate, hărţuirea presupune abuzul de putere, aspect care constituie o circumstanţă agravantă.

(11) Ca act singular, la prima abatere, hărţuirea poate fi sancţionată cu avertisment şi oferirea de scuze scrise persoanei sau grupului hărţuit. La a doua abatere, hărţuirea va fi sancţionată cu măsuri administrative, care pot varia, în funcţie de gravitate, de la sancţiuni pecuniare până la eliminarea din comunitatea academică.

(12) Sunt exemple de hărţuire sexuală:

a) insistenţa de a fi acceptat erotic sau sexual prin scrisori, telefoane sau acostarea practicată de o persoană faţă de alta, atunci când cea din urmă a precizat clar că nu doreşte acest lucru;

b) condiţionarea notării sau a promovării unor examene de propunerea / întâlnirea în privat cu un cadru didactic;

c) încercarea de abordare a unor persoane, desfăşurată de către grupuri de studenţi, în mod sistematic, în locuri comune (cămine şi cantine studenţeşti) care are drept consecinţă evitarea locului respectiv de către cei pentru care asemenea comportamente sunt indezirabile şi ofensatoare;

d) repetarea, în mod sistematic, a unor enunţuri cu caracter sexual, a unor glume cu conotaţii sexuale sau povestirea unor fantezii sexuale, atunci când cei din preajmă nu acceptă acest lucru şi protestează împotriva acestui fapt;

e) trimiterea, către alte persoane, fără a avea acordul acestora, a unor materiale pornografice şi obscene;

f) atingerea fizică, cu conotaţii erotico-sexuale, a unei persoane fără consimţământul acesteia.

Responsabilitatea profesională şi civică

Art. 13.- (1) Membrii comunităţii universitare din Academie nu au doar obligaţii şi drepturi, ci şi responsabilităţi profesionale, publice şi civice. Ei sunt responsabili – ca individualităţi, grupuri şi comunitate academică, faţă de studenţi, cărora le datorează dreptul la accesul liber, nediscriminatoriu, la toate beneficiile şi oportunităţile educaţionale existente, într-un mediu eliberat de invidie, hărţuire, nepotism, avariţie, favoritisme sau intimidare.

(2) Membrilor comunităţii universitare din Academie li se garantează dreptul de a critica public, prin argumente întemeiate, atât încălcările standardelor profesionale şi de calitate, cât şi orice alt fel de nesocotiri ale legalităţii şi/sau ale moralităţii elementare.

(3) Profesionalismul este încurajat ca sursă temeinică şi indubitabilă de prestigiu.

(4) Se încurajează şi recompensează eficienţa, calitatea şi excelenţa profesională la nivel managerial şi administrativ, acţionându-se concomitent împotriva plafonării, superficialităţii, amatorismului, dezinteresului şi imposturii.

(5) Toate ipostazele şi formulele responsabilităţii profesionale şi morale presupun şi angajează autonomia personală şi drepturilor omului.

(6) Nu sunt permise calomnierea, denigrarea publică a persoanelor din instituţie şi nici a rezultatelor profesionale şi ştiinţifice ale membrilor comunităţii academice.

(7) Nu se îngăduie folosirea numelui/imaginii Academiei în scopuri publicitare sau pentru creşterea prestigiului personal. Fiecare membru al comunităţii academice are obligaţia de a specifica/preciza când vorbeşte în numele Academiei şi când anume în numele propriei persoane.

Integritatea morală

Art. 14. - (1) Comunitatea academică şi ştiinţifică a fost şi trebuie să rămână mereu un model de consecvenţă, coerenţă şi demnitate morală. Imaginea publică a

Academiei depinde de verticalitatea morală a tuturor celor care alcătuiesc această comunitate, precum şi de gestionarea instituţională a acestui capital moral.

(2) Academia stimulează munca intelectuală, educaţia responsabilă, studiul şi instruirea şcolară, cercetarea şi creaţia ştiinţifică, activităţile colegiale şi toate obligaţiile profesionale liber asumate. De aceea, fiecare trebuie să acţioneze sincer, corect, fără a înşela, răspunzând direct pentru obligaţiile ce-i revin în şi prin poziţia ocupată.

(3) Menirea comunităţii academice este de a căuta şi transmite adevărul sub semnul ştiinţei şi moralităţii, iar această menire şi imaginea publică a Academiei sunt direct ameninţate de impostură şi de toate actele conştiente de înşelăciune, indiferent de forma în care, de nivelul la care şi de intensitatea cu care acestea se manifestă.

Bunăvoinţa şi grija

Art. 15. - (1) Academia consideră dezirabile bunăvoinţa şi grija faţă de membrii comunităţii academice şi faţă de orice persoane sau grupuri de persoane aflate în nevoie.

(2) În acest sens se încurajează aprecierea şi recunoştinţa faţă de cei merituoşi, empatia, compasiunea, sprijinul faţă de cei aflaţi în nevoie, amabilitatea, politeţea, altruismul, înţelegerea, solidaritatea, solicitudinea şi promptitudinea faţă de toţi membrii comunităţii universitare.

(3) Academia va descuraja şi va socoti indezirabile comportamentele care denotă invidie, cinism, vanitate, lipsă de amabilitate, dezinteres.

(4) În spiritul realizării celor două valori dezirabile în comunitatea academică vor fi sancţionate:

a) indiferenţa sistematică faţă de cererile studenţilor şi cadrelor didactice;

b) nepăsarea, în cazurile în care acestea afectează major desfăşurarea procesului de învăţământ.

Capitolul III
DISPOZIŢII FINALE

Art. 16 - (1) Comunitatea din Academia de Poliţie consideră prezentul cod de etică ca un instrument de educare a membrilor săi în sensul prevenirii încălcării normelor eticii universitare şi nu ca pe un instrument de constrângere.

(2) Prezentul Cod de etică se aplică tuturor membrilor comunităţii academice din Academia de Poliţie, indiferent de poziţia pe care o ocupă aceştia în ierarhia instituţiei.

(3) Conducerea Academiei de Poliţie va urmări ca asupra persoanelor care fac parte din comisia de etică să nu fi planat acuzaţii de orice fel privind respectarea normelor morale şi universitare, să nu existe 2 sau mai multe persoane din aceiaşi familie sau aflate în grad de rudenie de orice fel, persoane care au fost cercetate de organele abilitate cu privire la săvârşirea unor fapte care ar fi putut aduce atingere onoarei sau demnităţii universitare.

Art. 17 - Conducerea Academiei stabileşte şi respectă întocmai obligaţia ca, în cadrul comisiilor de examene, încadrări, promovări, acordări de distincţii etc., să nu fie incluse persoane care sunt în conflict de interese, ascendenţi sau descendenţi şi, colateral, până la rudele de gradul doi.

Art. 18. - (1) Codul de etică poate fi revizuit periodic, eventualele modificări devenind prevederi regulamentare în urma aprobării lor cu majoritate simplă de către membrii Senatului Academiei de Poliţie din Bucureşti.

(2) Codul Etic se completează cu alte reglementări legale în vigoare.

Art. 19. - Monitorizarea aplicării Codului Etic se realizează de Comisia de Etică Universitară. Comisia are şi competenţa de a analiza încălcările principiilor şi valorilor Codului Etic în Academie.